

תת"ע 6581/04/22 - מדינת ישראל נגד זאב קשת

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6581-04-22 מדינת ישראל נ' קשת
בפני כבוד השופטת שירי שפר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זאב קשת

הנאשם

הכרעת דין

1. **כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, הריני מודיעה על זיכוי הנאשם ולו מחמת הספק.**

2. הנאשם הועמד לדין בגין עבירה של אי ציות לתמרור 428 (פניה ימינה בניגוד לחץ) - עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, הודה בקיום התמרור בו הבחין מרחוק אך טען כי שני חיצים המסומנים על גבי נתיב נסיעתו לפני מעבר החציה ומתירים פנייתו ימינה ושמאלה, הטעוהו.

4. מטעם המאשימה, העיד עד תביעה יחיד - עת/1 - **רס"מ גולן מרציאנו**, באמצעותו הוגש הדוח (ת/1) וכן שני סרטוני מצלמת גוף (ת/2).

לעדו הבחין ברכב הנאשם פונה ימינה בצומת הרחובות ביאליק ורוטשילד בניגוד לתמרור 428 המוצב במקום משני צידי הדרך לפני הכניסה לצומת.

בדוח תועדה תגובת הנאשם: "יכול להיות שאתה צודק".

השוטר נחקר בחקירה נגדית ואישר כי התמונה (נ/1) הינה תמונת הצומת וכי אכן מסומנים על הכביש שני חיצים לבנים המתירים פניה ימינה ושמאלה ואולם התמרור המוצב מעל תמרור העצור מתיר פניה ימינה לתחבורה ציבורית בלבד ביום ובשעה בה פנה הנאשם ימינה בצומת (יום א', שעה 11:10).

עמוד 1

5. הנאשם בחר להעיד.

לעדו, ראה את התמרור שאוסר פניה ימינה מרחוק אבל מדובר בתמרור קטן וכשהתקרב לצומת לא ראה את התמרור. החיצים הלבנים המסומנים על הכביש מתירים פניה ימינה ושמאלה ובאותו רגע חצו אנשים במעבר והוא התבלבל ולכן פנה ימינה. לשיטתו החץ הלבן המסומן על הכביש צריך היה להיות מסומן בצבע צהוב כדי למנוע בלבול.

בחקירתו הנגדית אישר כי מכיר את הצומת וראה את התמרור אך התבלבל בשל שני התמרורים המנוגדים. אישר כי הבין כי פנייתו ימינה אסורה בשעות המצוינות בתמרור (עמוד 6 לפרוטוקול שורה 26) אולם חזר וטען כי החיצים על הכביש הטעו אותו. אישר כי דבריו לשוטר היו "יכול להיות שאתה צודק".

6. **המאשימה בסיכומיה** ביקשה להרשיע את הנאשם וטענה כי גרסתו כי התבלבל בשל החיצים המסומנים על הכביש לא הועלתה באוזני השוטר בעת רישום הדוח.

הנאשם בסיכומיו ביקש לזכותו וטען כי התמרורים הסותרים יכולים לבלבל כל נהג סביר.

דין והכרעה

7. **לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, צפיתי ב-2 סרטוני מצלמת הגוף של השוטר ושמעתי את העדויות, לא השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר עבירה של אי ציות לתמרור. להלן נימוקיי.**

8. בכתב האישום וכן בדוח אותו קיבל הנאשם, נרשם כי לא ציית להוראות תמרור 428 - אסורה הפניה ימינה (בניגוד לחץ המסומן בתמרור) - אולם מן העדויות ששמעתי ומן התמונה נ/1 אותה הגיש הנאשם והשוטר אישר תוכנה - עולה כי התמרור הרלוונטי הינו תמרור 501 יחד עם תמרור 439 ולפיהם הנסיעה בכביש מותרת לאוטובוס או מונית וכוחם יפה בימים א' עד ה' בין השעות 6 עד 20.

אומנם, על פי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

ולכאורה נראה כי הנאשם התגונן כראוי כנגד טענה זו - עת חקר את השוטר מרציאנו בחקירה נגדית לגבי התמרורים הנראים בתמונה נ/1 ועת העיד בבית המשפט ונחקר בחקירה נגדית בהתייחס לתמרורים הנראים בתמונה.

9. **ואולם, מצאתי כי תמרורי 501 ו-439 - הוצבו וסומנו שלא כדין.**

10. תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, קובעת:

"עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח

שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין.

11. הוראת תקנה 22 (א) לתקנות יוצרת חזקה לפיה התמרור הוצב כדין, אלא אם כן יוכיח הנאשם אחרת. חזקה זו יסודה ב"חזקת התקינות", המניחה כי מה שעשתה הרשות, ובכל זה רשות התמרור, כדין עשתה, וכל תנאי מוקדם לשימוש בסמכות קיום על ידה (י. קדמי, "על הראיות", חלק שני, עמ' 842).

12. על מנת להרים את הנטל המוטל על הנאשם לפי תקנה 22(א) סיפא, די אם יעמוד בנטל ההוכחה ברמה הנדרשת במשפט אזרחי ואין הוא צריך להוכיח את המוטל עליו "מעבר לכל ספק סביר" (ע"פ (מחוזי ת"א) 754/96 מדינת ישראל נ' אבולעפיה (30/01/97) מפי כב' הש' חיות, כתוארה דאז).

הנאשם עמד בנטל זה, במקרה שבפני:

13. עולה מן התמונה נ/1 - כי תמרור 501 הוצב בתוך תמרור 439 - תמרור למסר מחייב.

14. על פי תקנות והנחיות להצבת תמרורים 2020, (להלן: **ההנחיות**) עמוד 213 - יש להציב את תמרור 439 "בנפרד או בצמוד, מתחת לתמרור אחר". עוד צויין במפורש כי אין להשתמש בו כ"לוח רקע" שבו מושגלים תמרורים, כפי שנעשה במקרה זה.

15. עוד נקבע בעמוד 38 לאותן הנחיות כי צבעו של תמרור 439 יהא צהוב ואילו צבע תמרור 439 המופיע בתמונה נ/1 - לבן. גם בהודעת התעבורה (קביעת לוח תמרורים) תשע"א - 2010 - צבעו של תמרור 439 הינו צהוב.

בעמוד 12 להנחיות הוסבר כי יש לשמור על הצורה והצבע ה"פרטיים" של כל תמרור ולכן אין להטמיעו או לשלבו בתוך תמרור אחר, בעל צורה וצבע אחרים, היות וכך הוא מאבד את צורתו ואת ייחודו.

16. ברע"פ 213-83 **יצחק אסולין נ' מדינת ישראל**, לח(1) 519 נקבע כי כאשר מדובר בעבירות של אחריות קפידה, כהגדרתן כיום, יש להקפיד עם המאשימה הקפדה מלאה על קיום היסודות העובדתיים הנדרשים להוכחת העבירה:

"...הן עבירות של "איסור מוחלט". בעבירות מסוג זה מסתפק בית המשפט בהוכחת היסודות העובדתיים של העבירה ובקיומה של רצייה מצדו של הנאשם ואינו יורד לחקר מצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה (ע"פ 17/59[1], בעמ' 1887 - 1888). ממילא לא נבקש להסיק מסקנות בדבר כוונתו הפלילית של המבקש אלא נסתפק בבדיקה, אם נתקיימו היסודות העובדתיים של העבירה (ע"פ 76/65[2]; ד"נ 11/65[3]). הטלת אחריות פלילית, מבלי שתיבדק מחשבתו הפלילית של הנאשם בעת המעשה, יש עמה הכבדה והחמרה עם הנאשם. רבים המקרים, בהם מורשע נאשם בעבירה של איסור מוחלט, מבלי שהתכוון כלל לעבור עבירה זו. אולם בד בבד, ומשום ההחמרה עם הנאשם באשר ליסוד הנפשי, **יקפיד בית המשפט הקפדה מלאה על**

קיום היסודות העובדתיים הנדרשים בעבירה ויבחן כראוי, אם אמנם התקיימו יסודות אלה. למותר להוסיף, כי כאשר מתעורר ספק בדבר קיומו של יסוד עובדתי זה או אחר הנדרש בעבירה, די בכך כדי להנות ממנו את הנאשם."

17. בהצטבר כל הנתונים לעיל - הצבת תמרור 501 בתוך תמרור 429, שצבעו לבן - וכל זאת בניגוד להנחיות המחייבות הצבת התמרורים זה מעל זה וכי צבעו של תמרור 439 יהיה צהוב - מצאתי כי הנאשם עמד בנטל המוטל עליו לפי תקנה 22(א) סיפא, ברמה הנדרשת במשפט אזרחי, וכי נותר ספק לגבי אופן הצבת התמרורים וסימונם.

18. לאור כך, לא נדרשתי לטענותיו של הנאשם המגלמות בתוכן הגנת "טעות במצב בדברים".

סיכום של דבר

19. לפיכך, בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמיעת הראיות ובחינת העדויות לרבות התמונה נ/1 - הריני קובעת כי לא הוכח בפני כי הנאשם לא ציית להוראת תמרור 428 כמפורט בכתב האישום ומן הראיות שנגלו בפני - לא עולה עבירה של אי ציות להוראות תמרור 501 יחד עם תמרור 439.

20. לאור האמור אני מזכה את הנאשם מעבירה של אי ציות להוראת תמרור בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

21. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, במעמד הצדדים